



ΤΑ ΑΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

'Επιτέλους άπεφάσισθη ύπό τών τεσσάρων 'Υπουργών τών 'Εξωτερικών όπως τά Αωδεκάνησα άποδοθοῦν εἰς τήν 'Ελλάδα.

Όταν ή άπόφασις έλαβε τήν ε'πίσημον μορφήν της άνεκοινώθη εἰς τήν Βουλήν ύπό τοῦ 'Ελληνοσ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσολδάρη καί αἱ άκουσθεῖσαι έπεσημίαι διηρημηνεύσαν τήν ευχαρίστησιν τήν όποιαν ήσθάνθη τό 'Ελληνικόν 'Εθνος.

Συμμετέχοντες εἰς τήν εορτήν τών φίλων μας καί συχαίροντες αὐτοὺς άναμεγόμεν τήν διευθετησιν τῆς έλληνοβουλγαρικῆς μεθορίου τήν όποιαν ζητοῦν οἱ 'Ελληνες από τήν Βουλγαρίαν, τὰς άδίκους έπιθέσεις τῆς όποιας ύπέστησαν τόσας φορές καί έπιθυμοῦμεν νά εκφράσωμεν καί τότε τήν ευχαρίστησιν μας.

'Εάν συζητηθεῖτο πρό εἰκοσιπενταετίας ή έπόδοσις τών Αωδεκάνησών εἰς τήν 'Ελλάδα θα εἴξεσπα θύελλα εἰς Τουρκίαν. Σήμερον όμως αντί 'θυέλλης γεννᾶται ίκανοποίησις.

Αἰσθανόμεθα τώρα ότι έν μέρος τών παραλίων μας εἰς τήν Μεσόγειον εἶναι τώρα πολύ περισσότερο ασφαλές καί ότι φηλλαγήμεν τοῦ χινδόνου όπως ἴσως τά εκεῖθεν απογειούμενα φεροπλάνα προξενήσουν ευκόλως καταστροφάς εἰς τὰς πόλεις τοῦ εσωτερικοῦ.

'Η ριζική αἰτη μεταβολή τῆς τουρκικῆς κοινῆς γνώμης ήταν έργον οξυδερκῶν καί εμβριθῶν πολιτικῶν ανδρῶν Τουρκίας καί 'Ελλάδος. Εἶναι καθήκον μας επί τῆ ευκαιρίᾳ νά αναμνησθῶμεν μέ σεβασμόν τών μεγάλων εκείνων δακλωματῶν οἱ όποιοι ύπῆρξαν παράγοντες τῆς φιλίας αὐτῆς.

Τό έργον των ύπῆρξε λίαν άποδοτικόν. Εἰς τήν πολιτικὴν Ιστορίαν παράδειγμα τόσον εἰςαιρετικῆς καί θετικῆς διπλωματικῆς επιτυχίας σπανίως συναντᾶται.

'Η σπουδαιότερα πλευρά τοῦ ζητήματος εἶναι ότι ή ανάγκη προσεγγίσεως τών δύο κυβερνήσεων τήν όποιαν ήσθάνθησαν οἱ πολιτικοί άνδρες, ενόησαν καί οἱ λαοὶ τών δύο χωρῶν καί ότι αἱ δημόσιαι γνώμαι τών δύο χωρῶν έμφανίζονται ως εἰς ισχυρὸς συνασπισμός. Οὕτω ή τουρκοελληνική φιλία εκπηδήσασα από τοὺς επίσημους κύκλους, εἴφθασε τὸν βαθμόν πραγματικῆς αδέσποσύνης μεταξύ τών δύο 'Εθνῶν. Ὡς εκ τούτου λοιπόν, ή λύσις κατά τρόπον κατηγορηματικόν καί αποτελεσματικόν τοῦ Αωδεκανησιακοῦ ζητήματος ύπερ τῆς 'Ελλάδος προεκαλεσε βαθεῖαν ίκανοποίησιν εν Τουρκίᾳ.

Εἶναι ανάγκη εἰςάπαντος διά τήν ασφάλειαν καί ακεραιότητα τών δύο χωρῶν τό Αίγαῖον νά μείνη μία τουρκο-ελληνική θάλασσα. Οἰοδηποτε ξένον στοιχείον τό όποιοθ θα άνεμειγνύετο εἰς αὐτὴν θα εἴπαιζε ρόλον στοιχείου ραδιουργιῶν καί περιπλοκῶν



καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὴν εἰρήνην. Ἔγχει προδικασμένον νὰ μὴ ἐπιτευχθῆ ἡ καθόδος τῶν Βουλγάρων εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Τὰ μεγάλα Κράτη τὰ ὅποια κατώρθωσαν νὰ ἀφίσουν τὰ Ἀδριακὰ μακρὰν τῶν ρωσικῶν πόθων δὲν θὰ παραβλέψουν εἰς τὸ νὰ δοθῆ ἡ δυνατότης διασάλευσως τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως εἰς τὴν ἰδίαν θάλασσαν διὰ τῆς καθόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον μὲσον Δεδεαγὰς ἢ Καβάλλας, τῶν Μπλοσεβίκων τῶν κρυπτομένων σπισθεν τῶν Βουλγάρων.

Τὴν ἰδίαν ἀποτυχίαν ὄψεσθαι καὶ τὸ ἀπραγματοποιητὸν ἔνδεον καθόδου τῶν Σλάβων εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τῆς ἀνεξαρτητοῦ Μακεδονίας. Ἡ ἐπιδίκασις τῶν Ἀδριακῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἕν οὐδενὸς ὠφελῆμα διὰ τὴν παγκόσμιον πολιτικὴν διότι παρέχει τὴν δυνατότητα ἰδρύσεως μιᾶς ἰσχυρᾶς τουρκο-ἐλληνικῆς συνεργασίας εἰς τὴν Ἑγγύς Ἀνατολήν καὶ ἕνός φιλελληνικοῦ συνασπισμοῦ ἀφωσιωμένου ὀλοφύχως εἰς τὸν ὄργανισμὸν τῶν Ἠνωμένων Ἑθνῶν.

ΧΟΥΣΒΙΝ ΤΖΑΧΗΤ ΓΙΑΛΤΕΙΝ